

Дудник Д. О.,

здобувачка вищої освіти

спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Полтавської державної аграрної академії,

м. Полтава, Україна

Науковий керівник: Мирна О.В., к.е.н., доцент,

доцент кафедри публічного управління та адміністрування,

Полтавської державної аграрної академії,

м. Полтава, Україна

СОЦІАЛЬНА ІНФРАСТРУКТУРА РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Соціальну інфраструктуру справедливо можна вважати однією з головних складових економіки, оскільки вона чинить безпосередній вплив на сферу життєдіяльності людей і відіграє важливу роль у вирішенні соціальних проблем суспільства. Від рівня її розвитку залежить ефективність вирішення не тільки соціальних, економічних, але й політичних та інших проблем держави.

Питанням розвитку соціальної інфраструктури приділяли увагу в своїх роботах Геєць В. М. [2; 3], Куценко В. І. [4; – 656 с.] та інші.

Ефективність та економічна доцільність територіальної організації соціальної інфраструктури можливі лише при врахуванні сукупності факторів, які впливають на зосередження об'єктів, їх груп і сфер діяльності.

Територіальна організація соціальної інфраструктури має задовольнити такі критерії: збалансованість системи з іншими структурами в регіоні; комплексність як на рівні регіону, так і окремого населення пункту; оптимальність розмірів об'єктів; відповідність потужностей та технічного оснащення об'єктів населення. Різке скорочення темпів спорудження дошкільних закладів в окремих сільських районах стало головною причиною того, що тут ще не повно мірою задовольняються потреби населення в послугах дошкільного виховання. Це негативно впливає на закріплення кадрів в селі, на

продуктивність праці сільськогосподарських працівників. Тому подальше розширення мережі дитячих садків у сільській місцевості, створення необхідних умов для дошкільників у кожному населеному пункті не втрачає свого соціально-економічного значення. Досвід роботи Хмельницької, Дніпропетровської та ряду інших областей показав, що відкриття в невеликих населених пунктах дитячих дошкільних закладів як самостійного об'єкта чи в комплексі зі школою дає позитивні результати. Збільшення показника охоплення дітей постійними дитячими садками і яслами продовжує залишатися актуальною проблемою, особливо в західних регіонах. Культура. Забезпечення міського населення бібліотечними установами є нижчим, ніж сільського, що пояснюється особливостями розселення. Одночасно кожна міська бібліотека обслуговує більшу чисельність населення (читачів). Матеріально-побутовий комплекс. За рівнем благоустрою жилі приміщення в міських поселеннях та сільській місцевості істотно відрізняється. Сільські житла гірше забезпечені газом, центральним опаленням, водопроводом, каналізацією, ваннами. Найкращий рівень благоустрою житлового фонду мають нові міста і санітарно-курортні центри. Для поліпшення рівня забезпеченості населення житлом необхідно не лише збільшити масштаби житлового будівництва, але і більше приділяти увагу комплексній забудові населених пунктів, розширенню вулиць, санітарній очистці, освітленню вулиць, збільшенню кількості підземних переходів. Подальше підвищення ефективності житлового будівництва обумовлює необхідності значного покращення якості будинків у відповідності з запитамі різних верств населення і соціальних груп.

Пріоритети розвитку соціальної інфраструктури населених пунктів:

Розширення спектру та підвищення якості соціальних послуг, зокрема: (формування системи соціальних послуг, вдосконалення управління державними видатками на соціальні послуги з метою їх прозорого, гнучкого використання, впровадження механізмів, які стимулюватимуть надавачів соціальних послуг постійного покращення, посилення ролі місцевого

самоврядування щодо визначення потреби, планування, фінансування, організації послуг тощо).

Забезпечення розвитку і впровадження публічної політики, усвідомлення та загальне розуміння громадськості її ролі та важливості участі у процесі формування та реалізації політики у соціальній сфері, партнерські стосунки між владою та громадськістю є одним з визначальних чинників соціального розвитку територіальної громади.

Характер, зміст і напрями розвитку соціальної сфери підпорядковані потребам розвитку як матеріального виробництва, так і нематеріального. Вона не тільки бере участь у відтворенні головної продуктивної сили суспільства - людини і тим самим активно впливає на створення сукупного продукту, а й визначає самі темпи соціально-економічного прогресу.

Література:

1. Геєць В. М. Ліберально-демократичні засади: курс на модернізацію України. *Економіка України*. 2010. № 3. С. 4-20.
2. Геєць В. М. Суспільство, держава економіка: феноменологія взаємодії та розвитку. К. : НАН України, Інститут економіки та прогнозування, НАН України . 2009. 864 с.
3. Куценко В. І., Удовиченко В.П. Соціальна безпека в контексті сталого розвитку. Чернігів : Видавець Лозовий В. М., 2011. 656 с.